ΔΡΧ.5

BUD SAGENDORF

149

ΠΟΠΑΪ

Ο ΦΑΚΙΡΗΣ

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ - ΠΗΔΑΛΙΟ ΠΡΕΣΣ
ΔΗΜΟΣ ΦΙΛΟΙ, ΕΚΔΟΤΙΚΟΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ «ΠΟΠΑΪ»

Ο απίθανος, ο θρυλικός ΣΠΑΝΑΚΗΣ, το υπερόπλατο ναυτάκι σε νέες καταπληκτικές εξορμήσεις

ΠΟΠΑΪ®

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΤΟΣ Δ΄ΑΡΙΘ. 149 - ΔΡΧ. 5 - 29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1976

ΕΚΔΟΣΗ: ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ - ΠΗΔΑΛΙΟ ΠΡΕΣΣ Ε.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ 1γ, Β' ΟΡΟΦΟΣ, ΑΘΗΝΑΙ, ΤΑΧ. ΤΟΜ. 135
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ 638.668, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ - ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ - ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ (ΚΕΝΤΡΙΚΟ) 638.642 ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ 638.606
ΘΡΑΚΟΥΝΗΣ - PIDALIO PRESS, 1γ LYKAVITTOU STREET, ATHENS T. 135

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ: ΚΥΠΡΟΣ (ΣΕ ΤΕΥΧΗ) ΔΡΧ. 160, ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ ΔΡΧ. 90 (ΕΞΑΣΤΕΡΙΚΑ ΣΥΝ)

ΔΙΑΝΟΜΕΙΣ - ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ: Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ - Π. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ, ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ 4
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ, ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ 3, ΑΘΗΝΑΙ, Τ. Τ. 706

© 1976 H.F.S. (UBAI PRODUCTIONS PRINTED IN GREECE

€3

ΕΙΜΑΙ Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΛΟΥΝΑ ΠΑΡΚ ΚΑΙ ΓΥΡΕΥΩ ΝΕΑ ΝΟΥΜΕΡΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΩ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ!

ΑΝ ΔΕΧΤΗΣ ΝΑ ΔΟΥΛΕΨΗΣ ΓΙΑ ΜΕΝΑ, ΣΑ ΦΑΚΙΡΗΣ-ΙΝΔΟΣ ΘΑ ΥΠΟΓΡΑΨΩ ΕΝΑ ΚΑΛΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ ΜΕ ΣΕΝΑ!

ΠΑΜΕ!

ΦΤΑΣΑΜΕ!

ΤΙ ΜΥΡΩΔΙΑ ΟΙ ΣΟΥΠΕΣ!

ΣΤΟ ΜΑΓΕΙΡΕΙΟ ΜΑΣ, Ο ΜΑΓΕΙΡΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΑ ΦΑΓΗΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ. ΕΣΥ ΟΜΩΣ ΝΑ ΒΑΛΗΣ ΤΑΠΕΣ ΣΤΗ ΜΥΤΗ!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΙΝΗΣ ΜΑΚΡΥΑ ΑΠ' ΤΟΥΣ ΠΕΙΡΑΣΜΟΥΣ ΓΙΑ ΝΑ ΧΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟ ΝΟΥΜΕΡΟ ΣΟΥ!

ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΘΑ ΤΡΩΣ?

ΟΤΑΝ ΘΑ ΤΕΛΕΙΩΝΗ Η ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΤΗΣ ΝΗΣΤΕΙΑΣ ΣΟΥ! ΟΣΟ ΠΙΟ ΠΟΛΥ ΚΡΑΤΑΣ ΟΜΩΣ, ΤΟΣΟ ΠΙΟ ΠΟΛΛΑ ΘΑ ΠΑΙΡΝΗΣ!

ΘΑ ΣΟΥ ΔΙΝΩ ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΛΙΓΟ ΚΑΙ ΛΙΓΑΚΙ ΚΑΙ 30% ΑΥΞΗΣΗ!

ΤΟ ΙΔΙΟ ΚΟΛΠΑΣ ΜΕΣΗΜΕΡΙ

ΚΥΡΙΕΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΙ, ΠΕΡΑΣΤΕ ΝΑ ΘΑΥΜΑΣΕΤΕ ΤΟΝ ΦΑΚΙΡΗ ΠΟΛΝΤΟΚ, ΕΝΑΝ ΓΝΗΣΙΟ ΙΝΔΙΑΝΟ ΑΠ' ΤΗΝ ΙΝΔΙΑ....

Ο ΦΑΚΙΡΗΣ ΠΟΛΝΤΟΚ ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΚΑΝΗ ΝΗΣΤΕΙΑ. ΕΔΩ ΚΑΙ ΜΙΣΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΚΑΙ ΣΚΟΠΕΥΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΡΡΙΨΗ ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΡΕΚΟΡ.....

ΔΩΣΕ ΜΟΥ ΕΝΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟ!

ΚΑΙ ΜΕΝΑ!

ΕΓΩ ΗΜΟΥΝΑ ΠΡΩΤΟΣ!

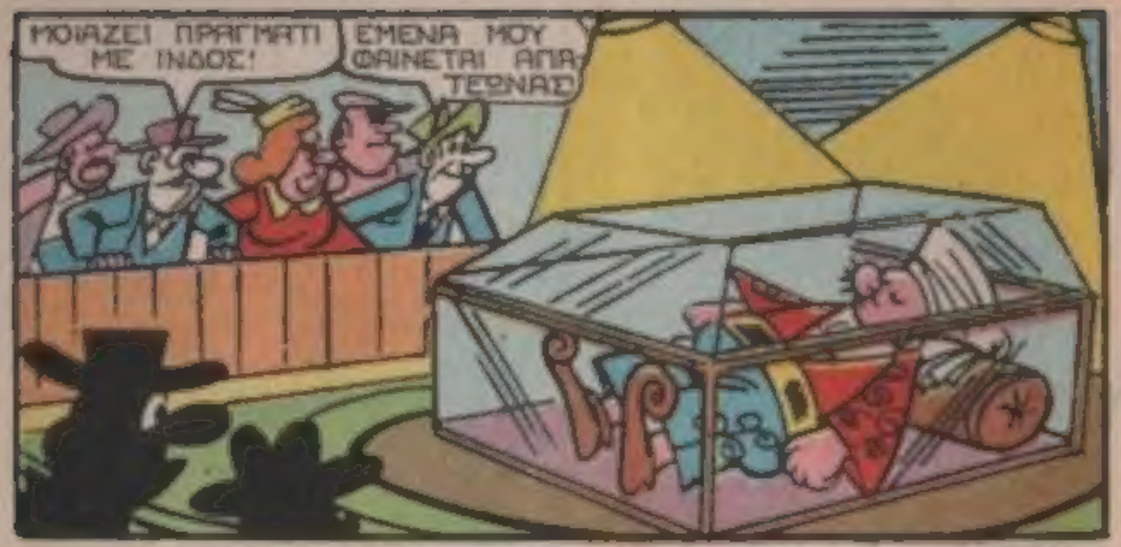
ΜΟΙΑΖΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΜΕ ΙΝΔΟΣ!
ΕΜΕΝΑ ΜΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΑΠΑΤΕΩΝΑΣ!

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜΜΙΑ ΑΠΑΤΗ! Ε-ΝΑΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ ΜΕΝΕΙ ΠΑΝΤΑ ΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΤΡΩΝ ΣΤΑ ΚΡΥΦΑ....

ΤΟ ΙΔΙΟ ΒΡΑΔΥ...
ΓΚΝΑΜ! ΓΚΝΑΜ!
ΣΛΟΥΡΠ!

ΑΡΦ!

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠ' ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΜΟΥ!

ΓΥΡΝΑ ΠΙΣΩ ΣΤΟ ΦΕΡΕ-ΤΡΟ ΣΟΥΡΗ ΠΥΡΟΒΟΛΟ!
ΧΜ... ΑΦΗΣΕ ΜΕ ΤΟΥΛΑΧΙ-ΣΤΟ ΝΑ ΞΕΜΟΥΔΙΑΣΩ ΛΙΓΟ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΜΟΥ!

ΕΝ ΤΡΕΞΕΙ... ΑΛΛΑ ΠΡΟΣΕ-ΧΕ ΜΗ ΣΠΑΣΕΙΣ ΚΑΝΕΝΑ ΠΟΔΙ!

ΚΟΙΜΗΣΟΥ ΒΑΛΚΑ!
ΤΟΝΚ!

ΠΟΥΥ ΑΡΓΑ! ΚΟΝΤΕ-ΨΕ ΝΑ ΦΑΗ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΚΚΑΛΑ!
ΖΖΖ!

Ο ΜΑΓΕΙΡΑΣ ΔΙΑΝΕΜΕΙ ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ!
ΕΝΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ! ΠΑ-ΤΑΤΕΣ ΤΗΓΑΝΗΤΕΣ ΚΑΙ ΣΑΛΑΤΑ!

ΑΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΩ ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΤΟΥ ΦΑΚΙΡΗ ΔΕΝ ΘΑ ΜΟΥ ΔΩΣΗ ΤΙΠΟΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΔΙΑ-ΚΟΨΩ ΤΗ ΝΗΣΤΕΙΑ ΜΟΥ!

TONK!

ΘΑ ΦΟΡΕΣΩ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΤΟΥ ΥΠΗΟΒΑΤΗ!

ΤΟ ΦΑΓΗ-ΤΟ ΜΟΥ!

ΣΟΥ ΕΔΩΣΑ ΕΣΕΝΑ!

ΠΕΙΝΑΩ ΑΚΟΜΑ!

ΛΥΠΑΜΑΙ! ΕΧΟΥΝ ΜΕΙΝΕΙ ΜΟΝΟ ΤΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙ' ΚΑΣ-ΒΑΡΕΛΙ!

ΤΟΣΑ ΠΟΛΛΑ!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ-ΒΑΡΕΛΙ ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΧΟΝΤΡΗ ΑΠ' ΟΛΟΥΣ ΚΑΙ ΤΡΩΕΙ ΤΑ ΠΙΟ ΠΟΛΛΑ!

ΝΑ ΤΗΝ!

ΠΑΩ ΝΑ ΠΑΡΩ ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΜΟΥ!

TONK!

ΧΕ! ΧΕ! ΟΙ ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΕΙΣ ΗΤΑΝ ΠΑΝΤΑ Η ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ ΜΟΥ!

ΖΖΖ!

ΔΩΣΕ ΜΟΥ ΤΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ!

ΚΑΛΗ ΟΡΕΞΗ!

ΜΟΛΙΣ ΦΑΩ ΤΑ ΚΟΤΟ-ΠΟΥΛΑ, ΘΑ ΦΟΡΕΣΩ ΤΑ ΡΟΥΧΑ ΤΟΥ ΦΑΚΙΡΗ ΚΑΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕ ΥΠΟΨΙΑΣΤΗ!

ΠΑΩ ΝΑ ΚΑΝΩ ΚΑΝΤΑΔΑ ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΜΟΥ!

ΓΥΝΑΙΚΑ ΒΑΡΕΙ

Ω, ΓΛΥΚΕΙΑ ΚΑΡΑΜΕΛΛΙΤΣΑ ΠΟΥΣΑΙ ΣΑΝ ΠΕΤΑΛΟΥ-ΔΙΤΣΑ.....

ΓΥΝΑΙΚΑ ΒΑΡΕΙ

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΒΓΑΙΝΕΙΣ ΝΑ ΣΕ ΔΩ?...ΜΗΠΩΣ ΕΙΣΑΙ ΘΥΜΩΜΕΝΗ?

ΓΚΟΥΛΠ!

ΑΝΟΙΞΕ ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΤΑ ΜΑΤΑΚΙΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΠΕΣ ΜΟΥ ΠΟΙΟΣ Σ' Ε-ΔΕΣΕ ΕΤΣΙ?

ΚΑΙ ΠΟΥ ΘΕΣ ΝΑ ΞΕ-ΡΩ, ΚΑΚΟΜΟΙΡΗ!

ΘΑ ΣΟΥ ΠΩ ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ Ο ΠΟΝΟΣ ΑΠ' ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΣΟΥ ΚΕΦΑΛΑΚΙ!

ΠΡΩΤΑ ΟΜΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΑΩ!

ΤΑ ΚΟΤΟ-ΠΟΥΛΑ ΜΟΥ!

ΜΑ ΣΟΥ ΤΑ Ε-ΔΩΣΑ!

ΨΕΥΤΗ!

ΠΑΛΙΟΓΟΥΡΟΥ-ΝΑ!

ΓΚΡΡ! ΕΜΕΙΝΑ ΝΗ-ΣΤΙΚΙΑ!

?!
ΠΛΟΝΤΣ!
ΓΚΝΑΜ! ΓΚΝΑΜ! ΓΚΝΑΜ!
ΕΝΑ ΚΟΚΚΑΛΑΚΙ ΑΠΟ ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ!
ΤΩΡΑ ΤΑ ΚΑΤΑΛΑΒΑ ΟΛΑ!
Α! Η ΓΥΝΑΙΚΑ-ΒΑΡΕΛΙ!
ΘΑ ΣΕ ΚΑΝΩ ΚΕΦΤΕΔΑΚΙΑ ΠΑΛΙΟ-ΖΑΒΟΛΙΑΡΑ!
ΔΡΟΜΟ!
ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ!
ΑΠΟΘΗΚΗ
ΚΟΥΣΚΣ!
ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΟΘΗΚΗ ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ!
ΤΟΥΜΠ!
ΒΓΕΣ ΕΞΩ ΓΙΑΤΙ ΘΑ ΤΑ ΣΠΑΣΩ ΟΛΑ!
ΕΛΕΟΣ!
ΑΠΟΘΗΚΗ
ΠΑΡΑΔΙΝΟΜΑΙ! ΠΑΡΕ ΤΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΑ!
ΣΛΟΥΡΠ!
ΓΚΝΑΜ! ΚΡΟΥΝΚ! ΑΡΦ!

Ο ΔΡΑΚΟΣ και το ΑΛΟΓΟ του

ΖΟΥΣΕ, μιὰ φορὰ κι' ἕναν καιρό, σὲ μιὰ ἔρημιά, μέσα σὲ μιὰ βαθιὰ σπηλιά, ἕνας Δράκος.

Ὁ Δράκος αὐτός, εἶχε ἕνα ὡραῖο ἄλογο μὲ 48 καουβούνια, πού κρεμόντουσαν ἀπὸ μιὰ κρυφὴ καρδέλλα πού ἄπλωνε περασμένη στὸ λαιμὸ τοῦ ἄλόγου του. Ἔτσι, ὅταν τὸ καβαλλοῦσε κι' ἔβγαινε στὸ κυνήγι, ὁ Δράκος, τὰ 48 καουβούνια τ' ἀλόγου του κτυποῦσαν δυνατὰ καὶ ἀκουγόνταν ἀπὸ χιλιόμετρα μακριά.

Ἔτσι, ὅλοι κρυβόντουσαν στὸ διάβα τοῦ Δράκου, κι' αὐτὸς κανέναν δὲν ἀπαντοῦσε στὸ δρόμο του γιὰ νὰ τοῦ κάνη κακό.

★

Στὰ μέρη ἐκεῖνα, ἄρχοντας ἄπλωνε ἕνας καλὸς ἄνθρωπος, πού εἶχε δέκα γυιούς. Μιὰ μέρα αὐτὸς ὁ ἄρχοντας, κάλεσε τοὺς δέκα γυιούς του καὶ τοὺς εἶπε :

— Παιδιά μου, ὁ Δράκος ἀπ

Τ' ἀκουγαν οἱ ἄνθρωποι καὶ λέγανε μετοξύ τους :

— Ὁ Δράκος ἔρχεται καβάλλα στ' ἄλογό του ! Ἀκοῦστε τὰ 48 καουβούνια του πώς κτυποῦνε ! Φεύγετε νὰ φεύγουμε ! Κουβᾶτε νὰ κουβᾶμε ! Ὁ Δράκος ἔρχεται ! Ἂν μᾶς βρῆ στὸ δρόμο του καθήκαμε !

τός, πού ἔχει τὸ ἄλογο μὲ τὰ 48 καουβούνια, ἔγινε ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τοῦ τόπου μας ! Κάθε τόσο ἔβγαινε στὸ κυνήγι. Ἀκοῦνε τότε τὰ καουβούνια τοῦ ἀλόγου του οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ ζωοτρόφοι πού βουλεύουνε στὰ χωράφια καὶ στὰ κτήματά τους, παρατᾶνε τὴ δουλειὰ τους καὶ τρέχουνε νὰ

φουφτούνε, άλλος εδώ και άλλος έκει. Έτσι και ή δουλειά δέν γίνεται και οί άνθρωποι ταύτοι κάνουνε τούς κόπους τους και τό μεροκάματά τους. Κι' άλλοι περνάμε, γιατί αύτε σπέρνουνε αύτε θερίζουνε, αύτε καλλιεργούνε πιά τή γή. Κάτι πρέπει νά κάνουμε γιά νά σώσουμε τόν τόπο άπό ταύτο τό κακό.

Τότε πετάχτηκε ό μεγαλύτερος γυιός τού άρκοντα και είπε :

— Πατέρα και άδέλφια μου. Χωρίς άλογο δέν μπορεί νά κυνηγήση άλμα ό Δράκος έτσι, έτσι κεντρός και άργοκίνητος πού είναι, κι' έτσι πού θαρρεύεται νά σειστή άπό τή θέση του, Γι' αύτό και γώ θά πάω τό βράδυ νά ταύ πάρω τό άλογο γιά νά γλυτώση ό τόπος άπό τήν τρομάρα και τό κακό !

— Άδελφέ μας ! Πώς θά μπορέσης νά τού πάρης τό άλογο, πού μόλις κάνεις πώς τό σηγκίζεις θά άρχίσουνε νά κτυπάνε τά 48 κουδούνια του, θά ξυπνήση ό Δράκος και θά σέ πιάση ; είπανε τ' άλλα άδέλφια του.

Μά ό μεγαλύτερος άδελφός δέν θέλησε νά άκούση τίποτα και έφυγε.

*

Τό άλλο πρωί, τό παιδί, πήγε και κρύφτηκε πίσω άπό κάτι θάμνους, μπροστά άπό τή σπηλιά τού Δράκου και άπό κεί παραμόνευε και έβλεπε άλλα ό,τι έκανε ό Δράκος. Έξω άπό τή σπηλιά τού Δράκου, ήτανε ένας πλάτανος χιλιάχρονος, που τό πάχος τού κορμού του ήτανε όσο ένα μεγάλο δωμάτιο ! Άπό τόν πλάτανο αύτόν, έκοψε κλωδιά και άρχισε νά μαγειρεύη τό φαί του μέ αύτά ό Δράκος. Κάτω άπό τόν πλάτανο ήτανε και μιά τζηνή πού τό νερό της έτρεχε μέσα σέ μιά γούβα, πού ήτανε σκαλισμένη πάνω στό βράχο !

Πάνω άπό τή γούβα αύτή, ήτανε δεμένο τό άλογο τού Δράκου μέ τά 48 κουδούνια.

Σάν νύκτωσε, καλά καλά και τό μεγαλύτερο άπό τά άρκοντόπουλα άκουσε τόν Δράκο νά κοιμάται βαθιά μέσα στή σπηλιά του, θγήκε άπό τήν κρυψώνα του, πήγε κοντά στό άλογο τού Δράκου, τού χάιδεψε λίγο τή μουσούδα γιά νά τό καλοπιάση και σιγά - σιγά έλυσε τό χρυσό λουρί άπό τό λαιμό του, πού είχε επάνω του τά 48 κουδούνια, ύστερα έριξε τά κουδούνια μέσα στή γούβα πού ήτανε γεμάτη άπό τό νερό τής πηγής. Έτσι μέσα στό νερό, δέν μπορούσανε νά κτυπήσουνε τά κουδούνια. Τέλος, καβάλησε τό άλογο τού Δράκου, κι' έφυγε χωρίς νά άκουστή τίποτα.

*

Και λοιπόν, αύτε τήν άλλη, αύτε τήν παράλλη μέρα θγήκε ό Δράκος γιά κυνήγι και άλλοι οί άνθρωποι δούλευαν στά χωράφια τους ήσυχοι μιά και δέν άκούγανε πιά τά κουδούνια πού είχε τό άλογο τού Δράκου.

Τότε, ό δίκαιος άρκοντας τού τόπου, ξανακάλεσε τά παιδιά του και τούς είπε :

— Άρκοντόπουλά μου, ό μεγαλύτερος άδελφός σας κατώρθωσε και έφερε έως έδώ τό άλογο τού Δράκου. Έτσι, ό τόπος ήσύχασε, μιά πού ό Δράκος, τεμπέλης, κεντρός και δυσκίνητος όπως είναι, θαρρεύεται νά περπατήση μέ τά ίδια του τά πόδια. Και όπως δέν έχει πιά άλογο, δέν μπορεί νά κυνηγήση γιά νά κάνη κακό και νά φοβίση τούς άνθρώπους τού τόπου μας. Έτσι, άλλοι δουλεύουνε όμορφα και καλά και κανένας μας δέν θά τραμάξη και δέν θά πεινάση πιά. Μήτε και κανένας μας θά πάθη κακό άπό τόν Δράκο. Καλά, λοιπόν, τά καταφέραμε ως έδώ. Όμως, έγώ δέν τό βρίσκω σωστό πού κλέψαμε ξένο άλογο, κι' ός ήτανε και τού Δράκου. Τό σωστό θά είναι και πίσω νά ξαναδώσουμε τό άλογο τού Δράκου, και τόν Δράκο νά τόν κάνουμε φίλο μας άπό κεί πού ήτανε ό φόβος και ό τρόμος μας. Έσείς, παιδιά μου, τί λέτε ;

Πετάχτηκε τότε τό μικρότερο άπό τά δέκα παιδιά τού άρκοντα, πού ήτανε και τό έξυπνότερο και είπε :

— Άδέλφια μου, έλάτε κοντά μου. Έσείς θά κρυφθήτε γύρω άπό τή σπηλιά τού Δράκου, έτσι πού νά μή σάς πάρη είδηση. Έγώ θά πάω, θά τόν πιάσω και θά τόν... αίχμαλωτίσω. Μά έπειδή είναι τόσο βαρύς, και δέν μπορώ, νά τόν καβαλήσω μόνος μου, θά φωνάζω και σάς. Θά θγήτε τότε άπό τίς κρυψώνες σας και θά τόν καβαλίζουμε έως έδώ πέρα όλοι μαζί ! Έμπρός, πάμε !

— Έ,... στάσου !... Πού πάς; Άστειεύεσαι ; Και έκατό νά είμαστε δέν μπορούμε νά κάνουμε καλά τόν Δράκο και νά τόν πιάσουμε. Και σύ λές πώς θά τόν πιάσης μόνος σου και θά μάς χρειαστής μόνο γιά νά σέ βοηθήσουμε στό καυβάλημά του ; Είσαι καλά ; φωνάζαν άλλα μαζί τά άδέλφια.

Όστόσο, έπειδή ήξεραν πόσο έξυπνος ήταν ό μικρότερος άδελφός τους, και έπειδή γνωρίζαν πώς ή έξυπνάδα νικά πάντα τήν δύναμη, στό τέλος πείστηκαν στά λόγια του και έκαναν όπως τούς είπε : πήγαν και κρύφτηκαν καλά καλά όλοι τους γύρω άπό τή σπηλιά τού Δράκου. Τότε φανερώθηκε μόνος του ό μικρότερος άδελφός, κρατώντας στό χέρι μιά τανάλια πού είχε μέσα κορφιό, ένα σφυρί και ένα πριόνι. Χωρίς νά χάση τότε καιρό, άνέβηκε πάνω στόν μεγάλο πλάτανο πού ήτανε μπροστά άπό τή σπηλιά τού Δράκου, και άρχισε νά κόβη μεγάλο κλαρί μέ τό πριόνι του.

*

Άκούει τό θόρυβο τού πριονιού ό Δράκος, πετάγεται άπό τή σπηλιά του και βλέποντας τό μικρό άρκοντόπουλο σκαρφαλωμένο πάνω στόν πλάτανο νά κόβη τά κλωδιά, ρωτά γεμάτος περιέργεια :

— Έ, έσύ, πιτσιρίκι ! Γιατί κόβεις τά κλωδιά τού πλατάνου ; Τί θά φτιάξης ;

— Θά φτιάξω ένα μεγάλο σεντούκι, πού θά χωρά και σένα άκόμα μέσα, Δράκε μου, άπαντά τό μικρό άρκοντόπουλο.

— Χά ! Χά ! Χά !... Μέ κλωδιά άπό τό πλατάνι θά φτιάξης σεντούκι ! Χά ! Χά ! Χά !... Θά χωρέση και μένα άκόμη μέσα, λές;... Χά ! Χά ! Χά !.. Δέν είχα άκουσμένο καλύτερο άστείο..

— Δέν τό πιστεύεις ; Τώρα θά δής !.. λέει τό άρκοντόπουλο.

Κι' άμέσως κατεβαίνει άπό τόν πλάτανο, καρφώνει γερά τά κομμένα κλωδιά μεταξύ τους και φτιάχνει πραγματικά ένα μεγάλο μπαούλο. Γυρίζει έπειτα και λέει στό Δράκο :

— Βλέπεις τί όμορφο και γερό πού τό έφτιαξα τό μπαούλο μου ; Κι' άν δέν πιστεύης πώς σέ χωρά και σένα τόν ίδιο μέσα, μπές νά δής πώς σέ χωρά και σέ παρακωρά...

— Δέν τό πιστεύω πώς μέ χωρά όλόκληρο μέσα... έκανε ό Δράκος. Άς δοκιμάσουμε, όμως !..

Μιά και δυό λοιπόν, πάει ό Δράκος και μπαίνει μέσα στό μπαούλο, πού τόν χωρούσε και τόν παρακωρούσε. Γρήγορα - γρήγορα, τότε, τό έξυπνο άρκοντόπουλο, καρφώνει τό σκέπασμα τού παράξενου έκείνου μπαούλου και φυλακίζει μέσα του τόν Δράκο. Βάζει έπειτα τίς φωνές παρουσιάζονται τά άδέλφια του και όλοι μαζί καυβαλάνε τό μπαούλο μέ τόν Δράκο έως τό άρκοντικό τους.

*

Παρουσιάζεται τότε ό άρκοντας τού τόπου και λέει στόν φυλακισμένο μέσα στό μπαούλο Δράκο :

— Δράκε μου. Έγώ σού έδωσα τόσες μέρες παρμένο τό άλογό σου. Μά είμαι έτοιμος και τό άλογο νά σού δόσω πίσω, και νά σέ ντύνω χρυσά νά σέ ταίζω και μισθό νά σού δίνω άπό δώ και πέρα άν γίνησ στό έξής καλός κι' άντί νά σκορπίζης παντού τόν φόβο και τόν τρόμο και άντί νά κάνης κακό, νά κάνης καλό άπό δώ και πέρα στόν τόπο. Νά πολεμάς μαζί μέ τόν στρατό μου τόν έκθρικό στρατό πού θά έρχεται γιά νά μάς σκλαβώση, νά κυνηγάς τούς λησταίς και τούς κακούς άνθρώπους, όσπου νά γίνουνε και αύτοι καλοί άνθρωποι. Δέχεσαι ;

— Δέχομαι και παραδέχομαι ! Άλλά θγάλτε με άπό δώ μέσα, γιατί κοντεύω νά σκάσω φωνάζει μέσα άπό τό μπαούλο ό Δράκος.

Πραγματικά, σέ λίγο τόν έλευτέρωσαν, και άπό τότε έγινε καλός ό Δράκος. Δούλεψε γιά τόν άρκοντα και τό καλό τού τόπου, και σέ λίγο καιρό κατώρθωσε νά κάνη όλους τούς κακούς, καλούς και χρήσιμους στόν τόπο.

Έτσι, άπό κεί και πέρα, όλοι τους έζησαν καλά κι' έμείς καλύτερα.

***

ΧΩΡΙΣ*ΛΟΓΙΑ

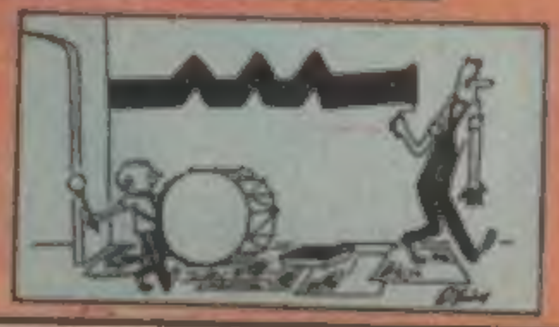

* * * *

* * *

* * *

* * * *

Η ΣΥΜΟΡΙΑ ΤΩΝ ΣΑΛΑΜΙΩΝ

ΒΕΒΑΙΑ ΑΚΟΥΜΑ ΕΛΙΑ!

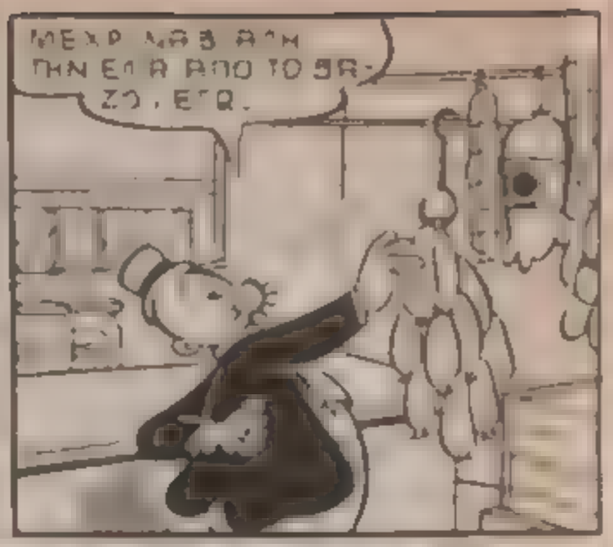
ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΒΑΛΩ ΤΗΝ ΕΛΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΡΑΖΟ, ΕΓΩ.

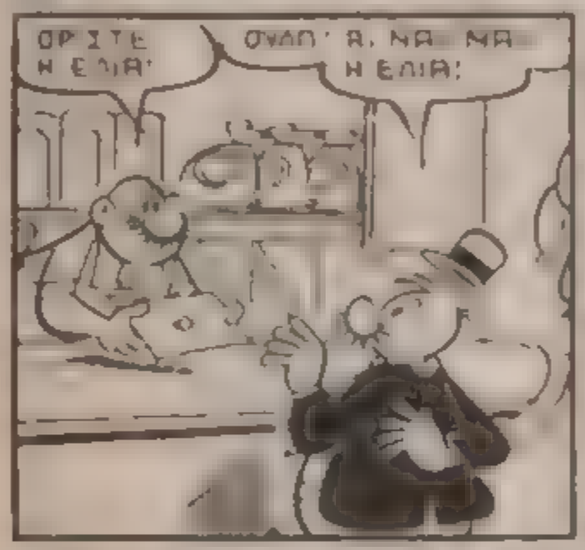
ΟΡΙΣΤΕ Η ΕΛΙΑ!
ΟΥΛΑΛΑ, ΝΑ ΝΑ Η ΕΛΙΑ!

ΑΚΚ

ΚΟΙΤΑ ΤΙ ΜΟΥΚΑΜΕΙ ΑΥΤΟΙ Ο ΤΥΠΟΙ ΓΙΑ ΜΑΣ ΕΛΑ

ΤΟ ΞΕΡΕΙ ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ ΠΟΛΥ ΑΡΚΕΤΟΙ ΚΑΙ ΤΑΙΤΙΜΑ ΤΑΡΧΗΣ!

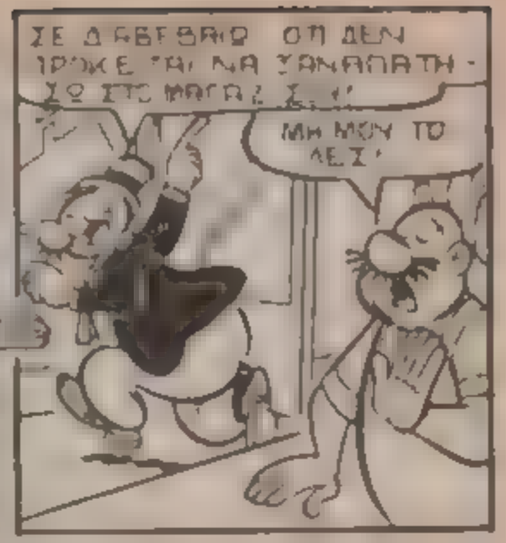
ΜΗ ΜΟΥ ΤΟ ΛΕΣ!

ΓΚΟΥΛΠ!
ΑΛΑΝΤΙΚΑ
ΣΒΙΝΝ!

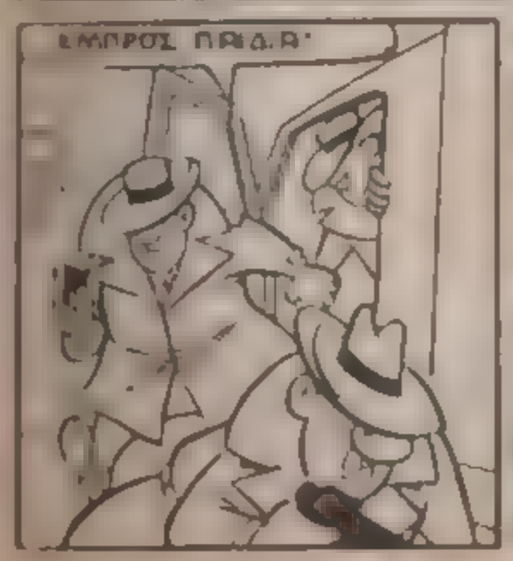
ΕΜΠΡΟΣ ΠΡΑΔΑ!

ΒΟΗΘΕΙΑ!

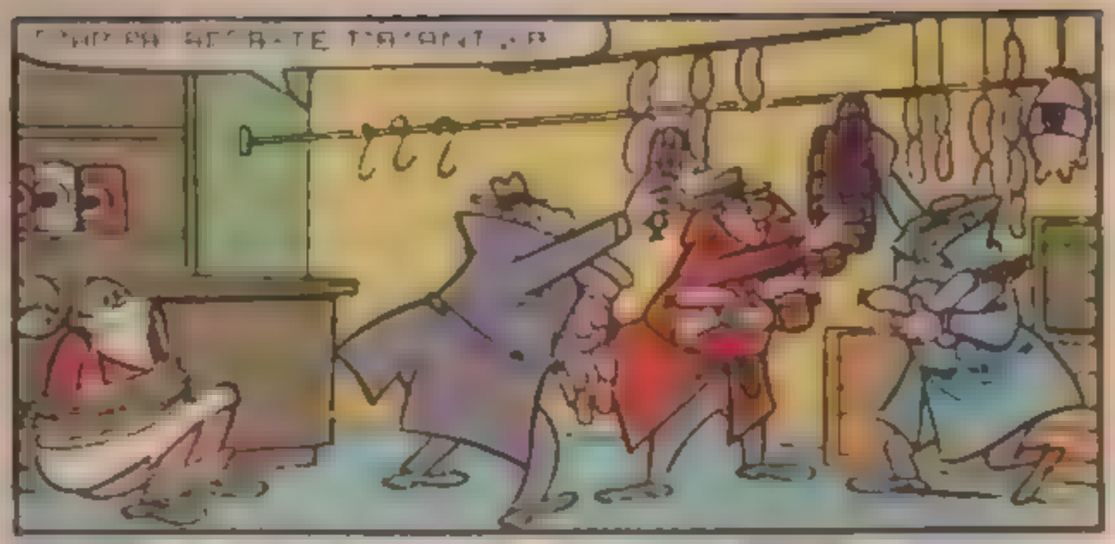

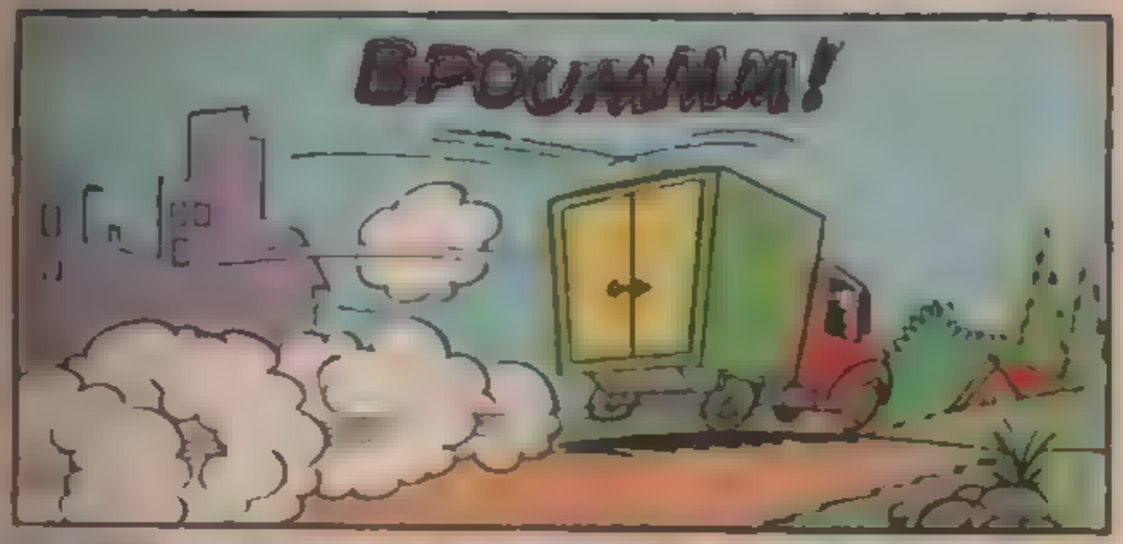
ΒΡΟΥΑΑΑΜ!

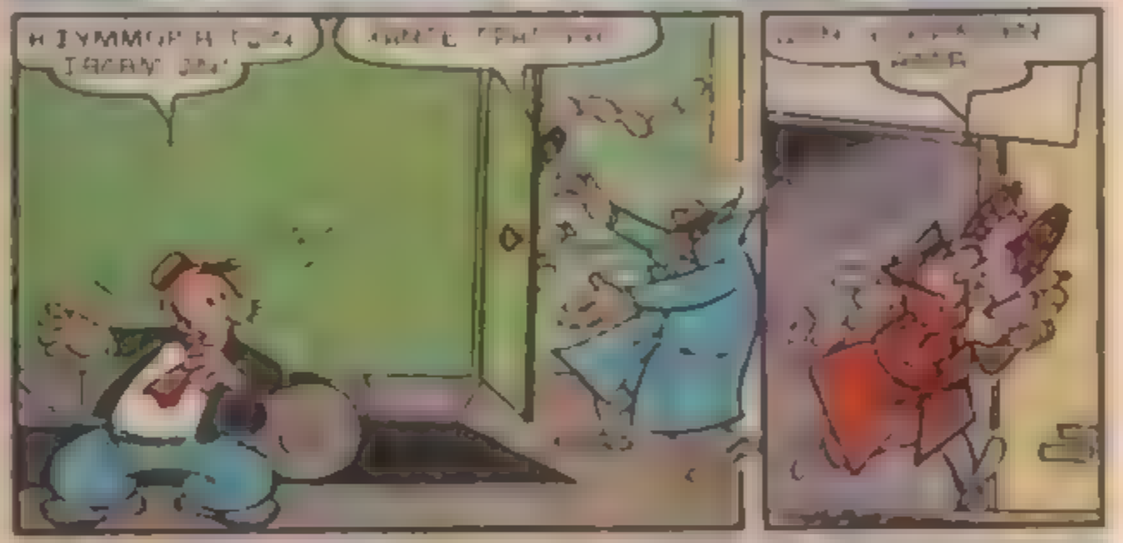

ΠΗΓΑΜΕ ΣΤΟ ΚΡΗΣΙΟΝΤΕΤΟΜΑΙ

ΚΙ' ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ ΤΑ
ΠΗΓΑΜΕ ΠΟΥ ΚΑΛΑ!

ΒΟΥΛΑΑ!

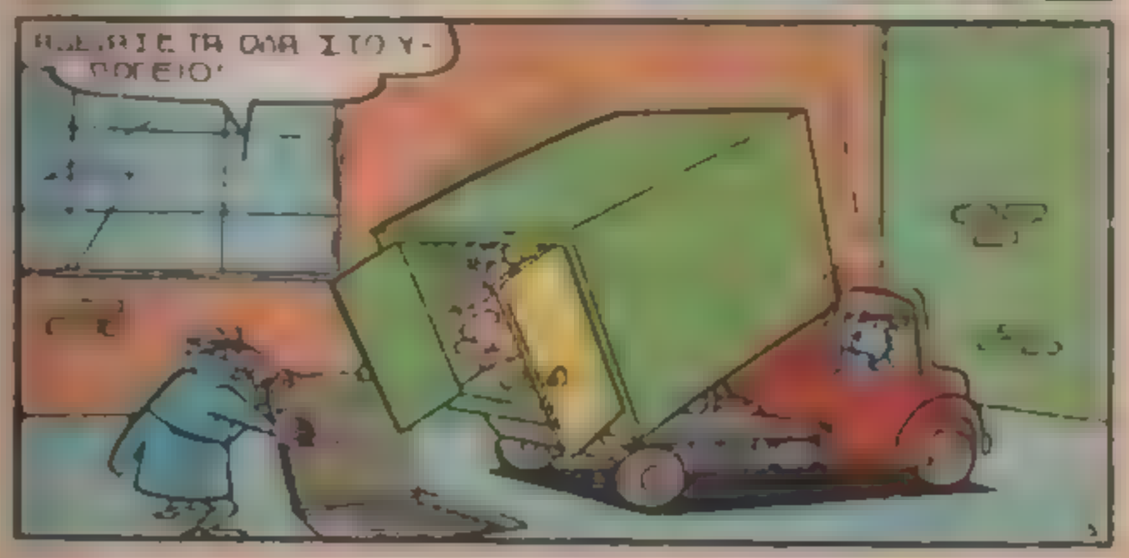

ΖΟΥΜΜ!

ΚΑΝΟΝΑ ΣΥΝΕΥΡΕΙ ΤΗΝ ΑΞΙΑ ΤΟΥΣ ΤΑ ΣΕ ΣΤΑ

ΕΝΩ ΑΥΤΕΣ ΤΑ ΣΚΑΜΝΙΑ ΔΙΑΠΗ ΡΟΥΝ ΤΗ ΠΟΜΠΗ ΤΟΥΣ ΧΕ ΧΕ ΧΕ!

ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΕΧΟΥΝ ΚΑΝΕΙ ΕΙΧΕΙ ΤΕΤΟΙΕΣ ΑΝ-ΙΤΛΕΣ!

ΚΑΤΕΒΑΙΞΕ ΤΩΡΑ ΤΗΝ ΚΑ-ΡΟΤΣΑ

ΕΝ ΤΑΥΕΙ!

ΑΟΥΓΚ!

ΚΡΟΚ!

ΘΑ ΜΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ! ΙΣΩΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑ-ΤΑΔΟΤΗΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΟΥΜΕ! ΜΗΠΩΣ ΕΧΕΙ ΚΡΥ-ΦΕΝΗ ΚΑΜΜΙΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ;

ΖΟΝΜΠΕΡ!

ΜΟΝΟ ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ!

ΑΧΑ ΧΑ ΧΑ ΕΙΝΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΙ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΥΛΗ ΜΕΣ ΤΟΜΑΡΙΚΟ

ΜΠΡΟΣΤΑ ΝΑ ΣΕΝΑ ΤΑ ΑΝΤΙΣΕΡΝΩ ΚΑΙ ΤΟΣΟ ΓΙ ΑΥΤΟ ΘΕΩΡΩ ΝΑ ΕΝΩ ΘΑ ΜΑΣ ΣΑΙ!

ΑΝΤΑ ΟΝΕΙ-ΡΕΥΟΜΟΥΝΑ ΝΑ ΔΟΥΛΕΨΩ ΣΕ ΜΙΑ ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΣΑ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΑΣ!

ΒΛΕΞΕΙ ΟΤΙ ΕΙΣΑΙ ΚΛΕΦΤΗΣ ΚΙ' ΕΤΣΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΣΟΥ ΕΧΟΥΜΕ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ!

ΚΕΡΔΙΖΕΙ ΛΟΙΠΟΝ ΜΙΑ ΘΕΣΙ ΑΝΑΓΚΕΙΑΣΜΑΣ!

ΔΕΝ ΘΑ ΒΓΗΤΕ ΧΑΜΕΝΟΙ ΑΠΟ ΜΕΝΑ! ΕΚΕΙ ΜΕΣΑ ΘΑ ΣΕΙ ΙΔΕΕΙ!

ΕΥΚΟΛΟ ΚΑΝΕΝΑ ΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΚΑΝΑ ΜΕΓΑΛΟ, ΚΟΛΠΟ,

ΝΑΙ, ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΩΝ ΒΑΡΑΝΤΙΚΩΝ

ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΘΑ ΜΟΥ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΕΚΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΈΡΩΤΑ ΣΑ ΤΗ ΦΩΝΗ ΤΑ ΜΟΥ. ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ

ΤΙ ΝΥΧΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΙ ΜΟΝΟ ΙΚΟΠΟΙ'

ΕΝ ΤΑΞΕΙ' ΘΑ ΒΡΕΙΟΥΜΕ ΑΠΟΨΕ'

ΕΙΝΑΙ ΩΡΑ'.. ΠΑΜΕ!..

ΜΠΗΚΑΜΕ ΣΤΟ ΚΑΜΙΟΝΙ!

ΨΑΧΝΩ ΕΝΑ ΤΟΥΒΛΟ ΝΑ ΣΤΗΝ ΤΖΑΜΙ

ΚΡΑΣΚ!

ΕΕΕ, Η ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ, ΕΔΩ;

ΤΟ ΑΛΛΟ ΤΟΥΒΛΟ ΕΙΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΦΥ-ΛΑΚΑ

ΑΧ!

ΚΡΑΚ!

Ο ΔΡΟΜΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΠΑΜΕ

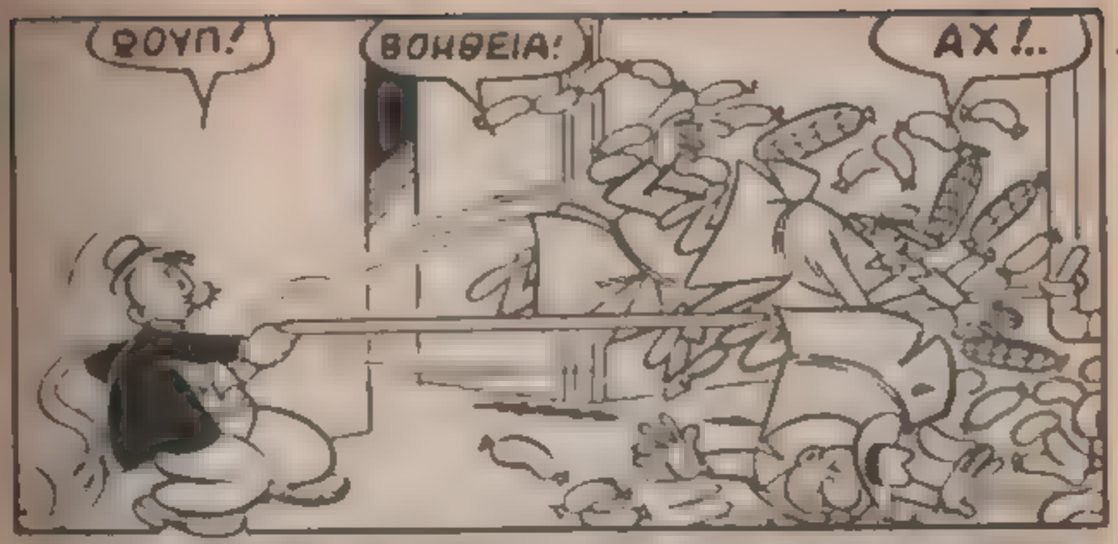
ΒΟΥΛ!
ΒΟΗΘΕΙΑ!
ΑΧ!..

ΟΙ ΑΠΟΘΗΚΕΣ ΤΟΝ
ΝΑΙ ΕΚΕΙ! ΕΛΑΤΕ..
ΑΠΟΘΗΚΕΣ

ΔΕΝ Θ'ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΤΙ-
ΤΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΣ ΘΑΝΑΤΟΥΣ

ΧΑ-ΧΑ!
ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΕ
ΓΙΑ ΚΑΛΑ!

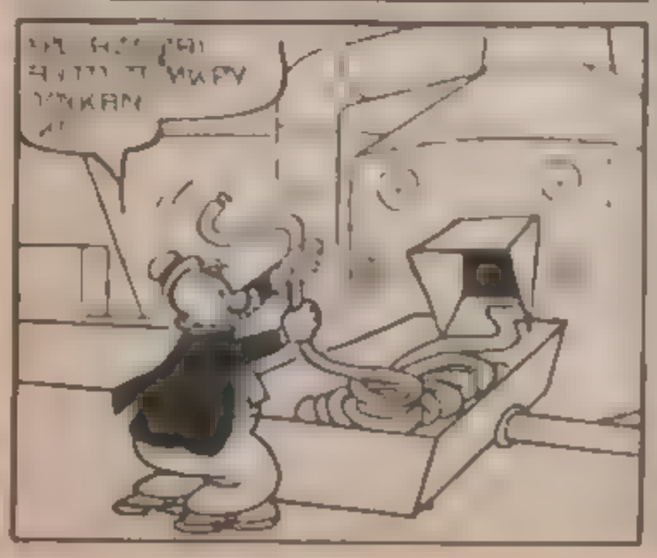

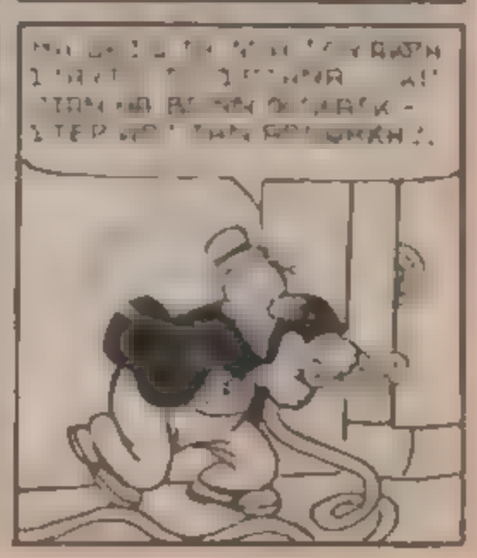

Ο ΣΠΙΡΟΥΛΙΝΑΣ ΘΑΝΑΤΩΝΕΙ ΤΟ
ΝΑ Ε ΔΟΠΟΙΗΣΕΙ ΤΗΝ ΒΙΤΣΥ
ΝΟΥΜΕΡΑ

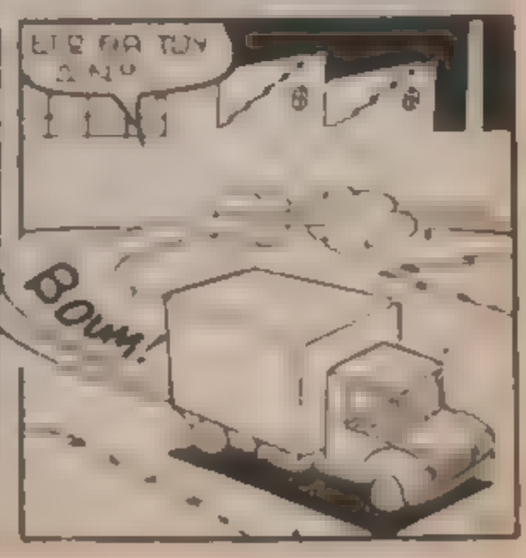
ΕΙΣ ΒΑ ΤΟΥ
ΔΙΝΟ
Βουμ!

Ο Ποπάϋ και ο γορίλλας

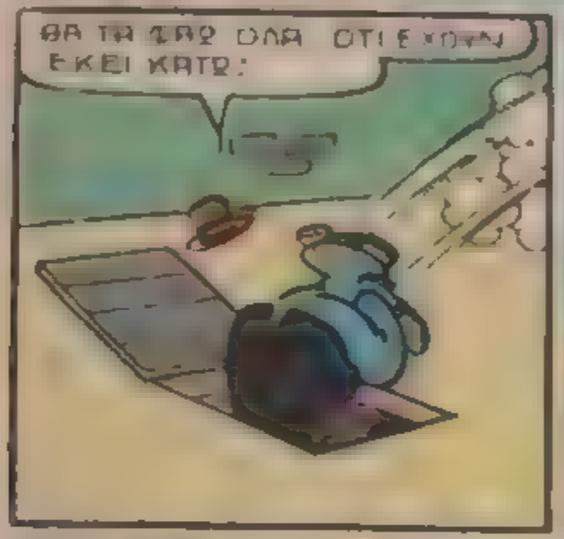

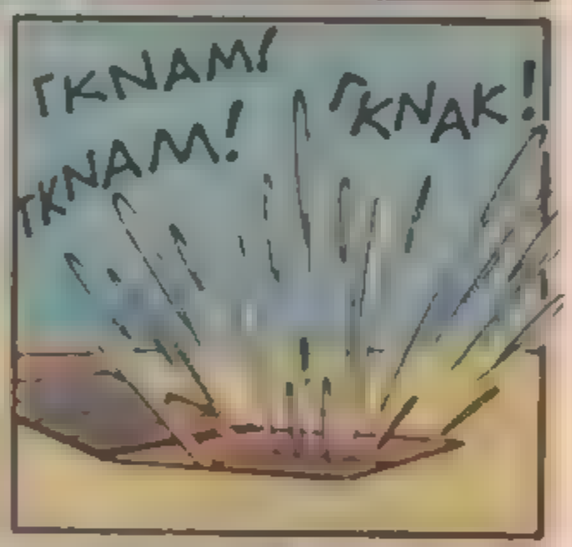

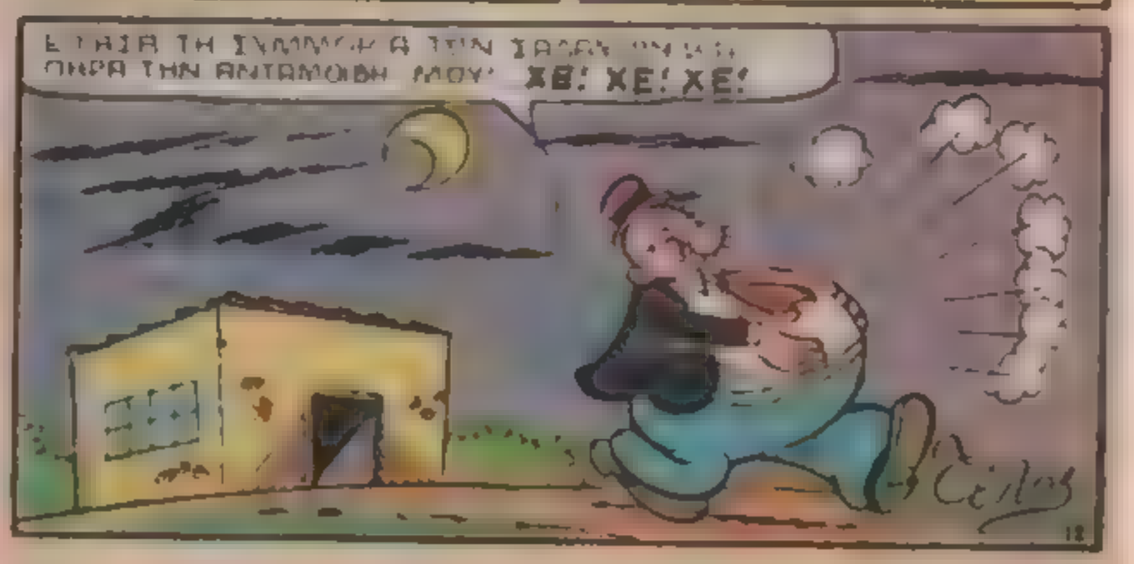

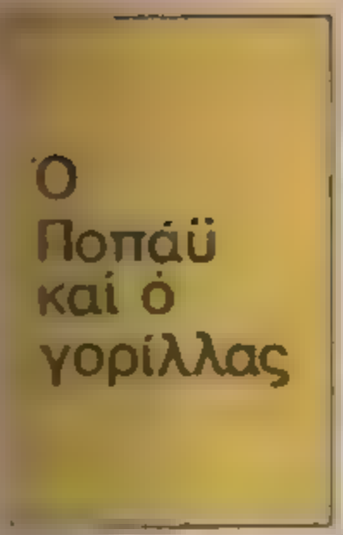

ΚΡΑΑΚ!

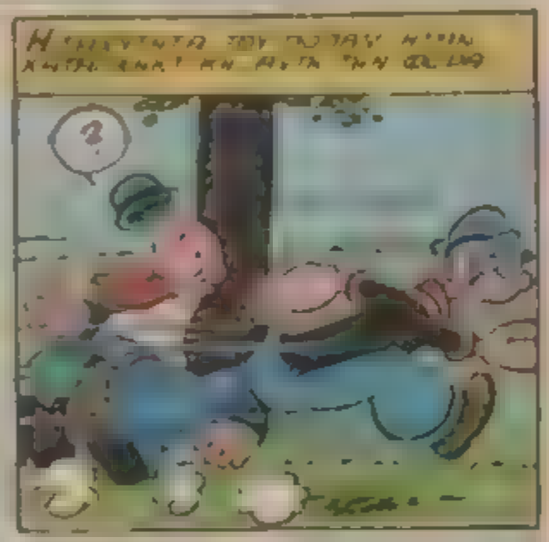

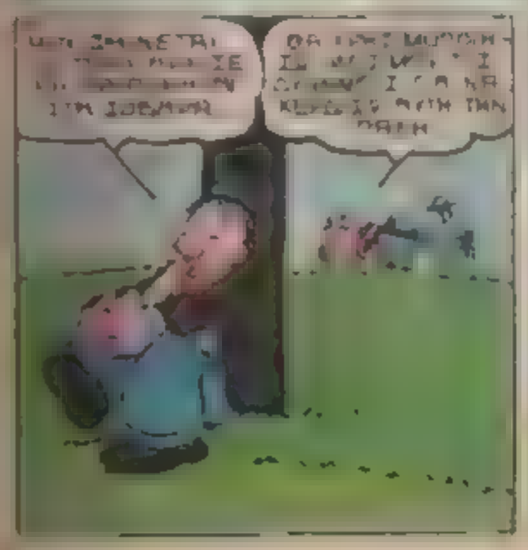

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΜΕΙΝΕΜΕ ΚΑΙΡΟ ΜΕ ΑΥΤΗ ΤΗ ΖΕΣΤΑ ΘΑ ΚΑΝΕΙ ΕΝΑ ΜΠΑΝΙΟ

ΕΝΑ ΒΡΑΣΤΕΡΟ ΦΑΓΗΤΟ. ΠΟΜΑΔΑ;

ΠΛΑΦ!

ΓΙΑΝΕ ΤΑΧΤΙ ΚΑΙ ΦΕΣ ΑΥΤΟ

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΕΤΣΙ

ΕΠ!

ΣΤΗ ΜΕΤΑΞΥ Ο ΔΙΟ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ Σ. ΠΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΗΝ ΤΣΑΝ ΠΟΛΛΑΝ

ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΜΕΣΑ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΟΥΤΙ;

ΜΠΑΤΣΟ ΣΟΥΠΑ?

ΔΕΝ ΚΑΝΕΙ ΝΑ ΤΡΩΕΙ ΠΟΛΥ

ΧΡΟΥΧΤΣ

ΟΥΡΓΗ·

ΣΝΑΠ!

ΙΠΝΑΚ!

ΜΕ ΤΟ ΖΕΣΤΟ ΑΥΤΟ ΚΛΙΜΑ ΘΑ ΚΑΝΕΙ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΜΠΑΝΙΟ

ΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΜΕΣΑ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΟΥΤΙ;

ΤΟ ΜΠΑΝΙΟ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΜΕΝΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΓΙΑ ΣΕΝΑ ΜΑΖΙ ΤΟΥ ΚΑΝΕΙΣ ΚΑΤΙ ΣΚΑΝΤΑΛΙΑΡΗΔΕΣ!

ΗΛΙΘΙΕ Η ΩΡΑ

ΤΟ ΕΙΧΑΤΕ!

ΤΚΡΡΡ!

ΓΚΡΡΡ!

?

ΓΚΡΡΡ

?

!

ΖΙΝΓΚ

!

ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΜΑΙ, ΠΟΛΛΗΤΟ?

ΓΚΡΡΡ!

ΠΡΟΜΠ

Η ΑΣΘΕΝΙΑ ΤΩΝ ΔΥΤΩΝ

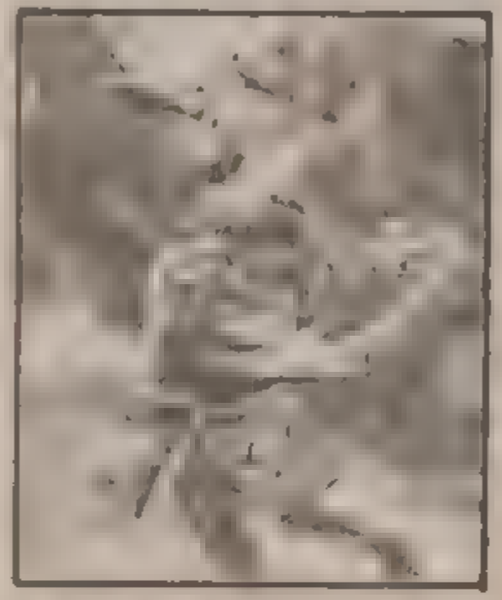

Ο δίνης μέσα στον θάλαμο σφυρηλατεί το δόγμα την πλη-
ροφορία του. Ο χρόνος την διορθώνει του μέσα ένα ξέρας και
ζέστος νόμο που το τον κάνει το κομμάτι δίκτυο. Η κουκίδα είναι ό-
μοια με την πίστη στο δίκαιο. Είναι σίγουρα ελαττωματική.

ΓΙΑΤΙ, ΑΥΤΟΣ Η ΚΟΥΖΙΝΑ ΤΟΥ ΝΟΜΙΖΕΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΧΩ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΤΑ ΚΟΥΖΩ;

ΜΑ ΕΧΕΙΣ ΕΝΑ ΠΑΡΑΠΟΝΕΘΟΣ!

ΕΠ, ΤΙ ΝΕΤΑΙΛΟΣ;

ΗΜΟΥΝ ΒΕΒΑΙΟΣ ΟΤΙ ΘΑ ΜΟΥ ΦΩΝΑΖΕ ΝΑ ΚΟΒΩ ΤΑ ΓΥΑΛΙΑ ΓΙΑΤΙ ΝΟΜΙΖΕΙ ΟΤΙ ΕΙΜΑΙ ΑΝΙΚΑΝΟΣ!

ΔΕΝ ΘΕ ΝΑ ΜΕ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙ ΤΗΣ ΑΥΤΗ Η ΑΥΤΗ

ΑΣΗΣΕ ΤΟΝ...

ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΧΑΝΗ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΔΟΥΛΕΙΑ;

ΔΕΝ ΞΕΡΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΧΑΝΗ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΔΟΥΛΕΙΑ!

ΜΑΚΑΡΙΤΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΑΓΟΡΙΑ ΒΡΙΣΚΟΜΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΑΓΟΡΙΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ!

ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΛΑΚΑ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ!

ΓΚΛΑΝΓΚ!

ΤΟΝΚ!

?!

ΑΑΑ

Ρ ΙΤΕ Ε ΔΕΙ Τ ΚΑΝΕΙ Ο ΠΑΤΕ-
ΡΑΣ ΣΟΥ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΠΟΥΘΑ
ΚΟΨΗ ΤΑ
ΝΑΡ.

ΘΑ Μ'ΑΡΘΗ
ΚΑΛΟΣΟΙ

ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΕ!

ΚΑΚΟΥΡ
ΓΕ!

ΤΡΟΜΟ
ΚΡΑΤΗ

ΓΚΡΡ!

ΓΚΛΑΝΚ

ΤΟΝΚ!

ΤΕΛΟΣ

Η ΠΕΤΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΥΛΙ

ΜΕΓΑ ΨΗΛΕ ΜΕ ΡΕΣ ΠΟΥ ΜΑΚΙ ΝΟΥ!

ΚΕΛΑΪΔΗΣΕ ΚΑΙ ΚΑΝΕ ΕΥΤΥ-
ΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ ΚΟΣΜΟ...

?!

ΕΙΝ ΓΕΡΟ - ΦΑΠΟΥΤΣΗ ΠΕΤΑ-ΤΕΙ ΑΥΤΗ ΤΗ ΠΕΤΡΑ ΣΤΟ ΠΟΥΛΙ.

ΑΥΤΗ ΠΕΤΡΑ ΠΕ-ΤΡΕΙ ΣΤΑ ΠΟΥΛΙΑ-ΚΙΑ.

ΓΙΑΥ ΘΕ-ΛΕΝΑ ΤΑ ΣΚΟΤΩΣΕΙΣ

ΕΓΩ ΤΟΥΛΑ-ΧΙΣΤΟΝ ΔΕΝ ΘΑ ΒΑΛΩ-ΤΗ ΠΙΣΩ ΜΟΥ

ΣΕ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ ΚΑΝΕΝΑΣ ΔΕ ΠΑΡΑΤΗ-ΡΗΣΕ.

ΣΜΑΚ!

ΑΡΑΒΑ ΣΤΟΝ ΑΥ-ΤΗ ΣΤΗΝ ΣΤΙΓΜΗ ΤΟ ΣΤΟΧΟΣΤΗΣ!

ΕΤΣΙ ΤΟ ΕΚΑΝΕ ΠΑΛΙΕΧΕ !

2

ΕΠΕΙΔΗ Μ' ΕΒΡΙΖΕ Γ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΕΤΟΥΛΙ ΠΕΤΡΕΙ ΣΤΑ ΠΟΥΛΙΑ!

ΕΙΝΑΙ 100 ΧΡΟ-ΝΩΝ ΟΛΟΙ ΝΑ ΤΟΝ ΚΑ-ΝΕΙ!

ΓΚΡΡΡ... ΕΙΝ ΕΙΝΑΙ ΧΕΙ-ΜΩΝΑΣΤΟΣ ΑΠΟ ΑΥΤΟΝ!

ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ ΠΑΛΙ ΠΙΝΕΙ

ΧΑ!ΧΑ!..

ΑΤΙ ΞΕΦΑΝΤΩ-ΜΑΤΑ ΠΑΝΕ, ΤΩΡΑ ΘΑ ...ΜΙ

ΔΕΝ ΞΕΦΑΝΙΣΑ ΑΠΟ-ΨΕ!

ΧΑ!ΧΑ!ΧΑ!

3

ΟΥΡΓΚ!
ΓΚΡΟΥΝΤ
ΑΠΟ ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΞΗΣ ΔΕΝ ΘΑ ΡΧΟΜΑΙ ΠΙΑ ΝΕ ΤΡΕΞΙΛΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΙΞΩ ΛΑΚΙΑ ΑΛΛΑ ΜΟΝΟ ΣΤΙΣ ΚΑΡΑΚΑΞΕΣ!
ΒΟΗΘΕΙΑ!
Τέλος

Ο Πόλντο καί ό άστακός
ΟΧΙ ?
ΟΧΙ !

ΤΑ ΟΥΡΟΠΕΧΝΟΔΙΑ

"Η Λιάνκα, δυόλεπτα πριν τον αναστεναγμό, γύρισε στη δυτικοπρόσωπη φιγούρα που στεκόταν στην πόρτα. Της φαινόταν ακόμα πιο μικρή απ' το συνηθισμένο. Ήταν σαν να θέλανε να τη σκεπάσουν όλη με τα χέρια τους, σαν να ήθελαν να τη φυλάξουν από κάτι."

Ε[illegible] πυροτέχνημα μα[illegible] από τα φώτα της πόλεως ή πολύχρωμη πυροτέχνημα μα[illegible] γείο

[illegible] πυροτέχνης. [illegible] ένα [illegible] ε[illegible] ο[illegible] [illegible] για να το πυροδοτήσει, συμφωνα με την προσδιορισμένη ώρα. Ήμως, η πυροδότησις είναι ηλεκτρική [illegible] μαγνητισμού, όταν είναι [illegible] το μέσον [illegible] το πυροτέχνημα

Αλλοτε, ο πυροτέχνης, αφ[illegible] [illegible] ε[illegible] [illegible] [illegible] [

ΑΚΚ
ΑΑΧ!

ΚΑΤΑΡΑ·
ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΝΑ ΠΕΤΑΞΟΥΜΕ ΤΑ ΚΑΘΟΜΑΙΗ!
ΜΠΑ

ΕΔΩ ΙΟΥΤΑ ΡΙΑΖΕΙ ΕΙΕΝΑ·

ΒΡΑΝ!

ΑΝ ΕΡΘΩ ΑΥΡΙΟ ΧΩΙ ΔΕΝ ΜΕ ΠΛΗΡΩ-ΣΗΙ ΠΑΛΙ ΘΑ ΦΑΙ Κ!" ΘΑΛΟ ΞΥΛΟ!

ΕΙΠ' ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΕΔΩ;

ΜΙΑ ΔΕΡΜΑΤΙΝΗ ΤΣΑΝΤΑ· ΓΙΑΤΙ ΤΗΝ ΠΕΤΑΞΑΝ [illegible]!

ΜΑ ΤΑ ΓΕΝΙΑ ΤΟΥ ΒΑΚΥΟΥ ΕΙ ΝΑΙ ΓΕΜΑΤΗ ΚΡΙΜΜΥΔΑΤΑ!

ΖΗΤΩ... ΒΡΗΚΑ ΕΝΑΝ ΨΗΛΑΦΗΤΗ: ΕΓΙΝΑ ΠΛΟΥ-ΣΙΟΣ!

Ν' ΑΥΤΑ ΕΔΩ, ΘΑ ΠΙΝΩ ΣΟ ΚΡΑΣΙ ΘΕΛΩ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΠΕΘΑΝΩ!

Ο ΤΑΒΕΡΝΙΑΡΗΣ ΘΑ ΙΧΙ-ΖΕΤΑΙ ΝΑ ΣΕΡΒΙΡΗ ΕΝΑ ΠΕΛΑΤΗ ΙΔΗ ΚΑΙ ΜΕΝΑ!...

Κ' ΕΓΩ ΘΑ ΤΟΝ ΤΑΙΣ ΝΟΜΟ ΣΥΝΕΧΩΣ!

ΡΙΓΟΡΑ ΦΕΡΕ ΜΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΡΑΣΑΚΙ ΣΟΥ!

ΠΑΡΕ ΔΡΟΜΟ ΑΝ ΔΕΝ ΘΕΣ ΝΑ ΣΟΥ ΔΩ-ΣΩ ΚΑΝΕΝΑ ΜΠΟΥΚΑ-ΛΙ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΙ.

Ν' ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΘΑ ΣΟΥ ΔΕΙΞΩ ΘΑ ΣΟΝ ΚΛΕΙΣΩ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΤΟ ΣΤΟΜΑ

ΧΑΠ

ΧΜΜ! ΤΙ ΘΕΛΕ-ΤΕ ΕΣΟΧΟΤΑΤΕΣ;

ΔΥΟ ΒΑΡΕ-ΛΙΑ ΚΡΑΣΙ!

ΑΧ! ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ

Η ΤΕΧΝΟΤΡΟΦΙΑ ΕΠΑΝΗΛΘΕ!

ΕΙΔΑΙ ΒΕΒΑΙΟΣ;

ΘΑ ΤΗΝ ΒΡΗΚΕ ΚΑΜΕΝΗ ΑΠ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ!

ΠΑΜΕ

ΑΥΤΟ ΗΚΕ ΦΤΗΚΑ!..

ΘΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΜΕ ΠΙΟ ΜΕ ΤΟ ΖΟΡΙ!

ΤΡΕΞΕ ΤΕΣ

ΣΜΑΠ!

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΜΕΝΗ

7

ΕΤΣΙ ΜΑ ΤΗ ΒΑΡΕΣΑΙ Η ΟΣΟΝΟΠΟΙ ΜΟΥ ΘΑ ΣΤΗ ΠΑΝΣΕΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΠΑΜΕ ΟΤΙ ΘΕΙ ΑΠΟ ΔΩ ΠΑ ΝΑ ΠΛΗΡΩΘΗΣ!

ΤΩΡΑ ΠΟΙΑ ΠΡΟΛΑΒΑΙΝΕΙ ΝΑ ΜΕ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΕΙΝ. ΔΕΝ ΜΑΖΕΜΑΙ

ΓΡΗΓΟΡΑ Φ'ΕΙ ΔΕΝ ΒΛΕΠΩ ΤΗΝ ΩΡΑ ΝΑ ΠΩ ΑΠΟ ΚΡΑΣΑΚΙ..

ΧΕ' ΧΕ'

ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ

ΩΡΑ ΧΑΙ ΔΕΝ ΒΛΕΠΕΤΕ ΠΟΥΘΕΝΑ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΑΝΩ ΜΑΣ ΧΑΙ ΤΡΑΒΑΤΕ ΣΠΙΤΙΑ ΕΚΕΙ ΠΕΡΑ!

ΡΑ.ΠΑΜΕ ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΤΟ ΓΙΑΝΤΑ ΜΕ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΑΡΕΛΙ ΤΟΥΣ ΕΝΑ ΝΥΚΑ ΜΑΣ

ΑΧΑ Ρ' ΕΦΥΓΑΝ ΑΥΤΑ ΤΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ...

ΚΡΥΨΟΥ: ΚΑΠΟΙΟΣ ΕΡΧΕΤΑΙ!

ΘΑ ΚΡΥΦΤΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΝΤΟΥΛΑΠΑ! ΕΛΑ!

ΦΤΑΙΑΜΕ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ. ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ!

ΑΧ, ΓΛΥΚΟ ΜΟΥ ΚΡΑΣΑΚΙ! ΔΕΝ ΜΕ ΝΟΙΑΖΕΙ ΟΙΟ ΒΑΡΟΙ ΚΙ' ΑΝ ΕΧΗΣ!

ΕΓΩ ΦΕΥΓΩ! ΑΝΤΙΟ, ΠΑΠΠΟΥ!

ΓΕΙΑ ΣΟΥ!

ΑΧ! ΤΙ ΩΡΑΙΑ ΠΟΥΝΑΙ ΝΑΙΑΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ! ΧΑΡΙΣ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗ ΤΙΑΝΤΑ ΟΛΟΙ ΜΕ ΣΕΒΟΝΤΑΙ!..

ΚΟΙΜΗΣΟΥ, ΓΕΡΟ!..

ΑΧ!

Η ΤΙΑΝΤΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ!

ΚΑΛΗ ΜΟΥ ΤΙΑΝΤΟΥΛΑ!

Ο ΔΡΟΜΟΙ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ! ΠΑΜΕ

ΣΜΑΚ!

ΨΗΛΑ ΤΑ ΧΕΡΙΑ!..

ΟΥΛΠ!

ΑΚΚ!

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ!

ΣΑΣ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ, ΚΛΕΦΤΕΣ!

ΜΑ ΤΙ ΧΙΛΙΕΣ ΚΑΝΟΥΜΕΣ! ΠΩΣ ΤΟΛΜΑΤΕ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΤΕΤΟΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ;

ΚΑΠΟΙΑ Η ΙΔΕΑ ΣΟΥ ΤΑΒΕΡΝΙΑ - ΓΙΑ ΝΑ ΚΡΥΦΤΟΥΜΕ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΒΑΡΕΛΙΑ!..

ΕΠΙΑΣΕ ΤΟ ΚΟΛ-ΠΟ!..

ΕΞΗΓΗΣΟΥ, ΤΙ ΕΚΑ - ΝΕΣ;

ΚΑΤΙ ΑΠΛΟ! ΔΕΝ ΜΟΥ ΚΑ-ΛΟΦΑΝΗΚΕ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕΣΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ!.. ΕΤΣΙ..

ΟΤΑΝ ΣΕ ΕΙΔΑ ΜΕ ΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΑ ΤΗΝ ΑΣ-ΤΥΝΟΜΙΑ!..

ΣΑΝ ΚΑΛΟΙ ΠΟΛΙΤΕΣ, ΠΑΠΠΟΥ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΠΑΡΑΔΩΣΕΙΣ ΑΜΕΣΩΣ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΑ ΚΟΣΜΗ-ΜΑΤΑ ΠΟΥ ΒΡΗΚΕΣ!

ΧΜΜ...

Κ'ΕΝΤΙ ΓΙΑ ΚΡΑΣΙ, Ο ΤΑΒΕΡΝΙΑΡΗΣ, ΠΟΥΛΑΕΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙ - ΚΟΥΣ;

ΗΡΘΑ ΝΑ ΠΑΡΩ ΤΑ ΒΑΡΕΛΙΑ ΜΟΥ ΠΙΣΩ, ΠΑΠΠΟΥ!..

ΕΗ;

ΠΑΝΤΩΣ ΣΟΥ ΑΞΙΖΕΙ ΕΝΑ ΔΩΡΟ ΕΠΕΙΔΗ ΕΓΙΝΕΣΙ Η ΑΙΤΙΑ ΝΑ ΠΙΑΣΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΚΛΕΦΤΕΣ!

ΕΝΑ ΜΑΡΤΑΡΙΤΑΡΙ!

Μ' ΑΥΤΟ ΜΠΟΡΩ Ν' ΑΓΟΡΑΣΩ ΔΥΟ ΚΙΛΑ ΚΡΑΣΙ!..

ΖΗΤΩΩΩ!

Είναι τα καλλίτερα για όλους

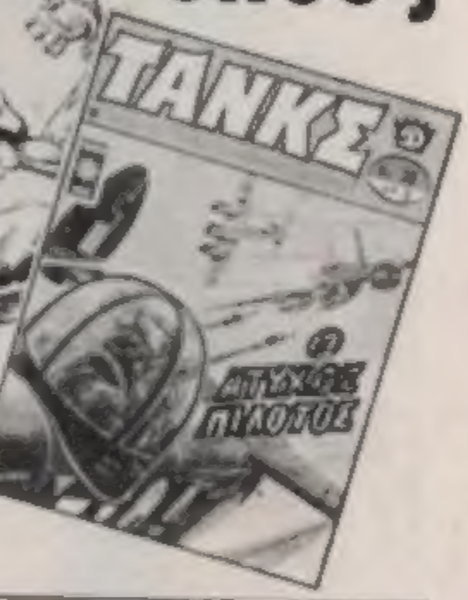

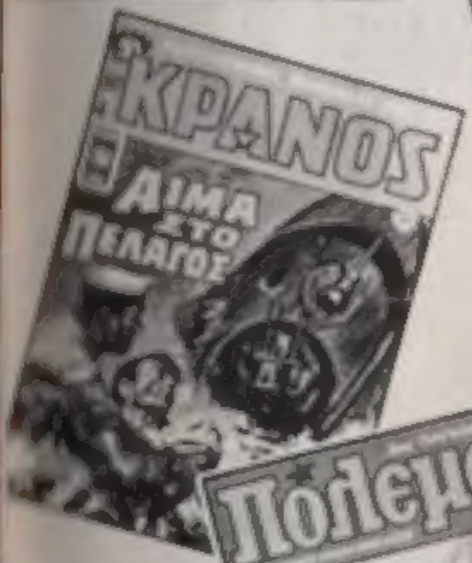

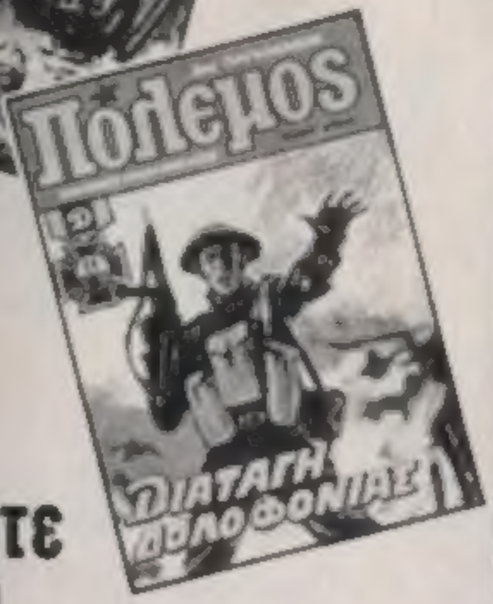

Ζητειστε τα απο ολα τα περιπτερα

Μεράλος

ΠΟΠΑΪ

22

ΔΡ. 12

ΜΟΛΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ